

me sig en løsning, der miljømæssigt set vil være det optimale.

Man kan jo nok sige: Vi går imod det her. Det kan man godt, og man kan sætte toget i stå. Men så står vi altså der med mellem 65.000 og 110.000 biler i døgnet mellem Ring 3 og 4 til fordelingsnøglen. Jeg satser jo på Ring 4, og inden hr. Morten Homann kommer ud af Folketinget, så har vi også Ring 5 med. Vi kan vel godt begynde at se frem i tiden, at der skal være en forbindelse med det. Sådan er udviklingen.

Da vi lavede Ring 3 første gang, troede vi faktisk på, at den kunne holde i masser af år, i hvert fald til jeg havde forladt Folketinget mange gange. Men vi kan jo allerede se i dag, at den udvikling, vi laver på Ring 3, koster 1,8 mia. kr. Tænk, hvor meget motorvej vi kunne have fået i Jylland for det.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Formanden:

Hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil også gerne starte med at melde mig som vidne på hr. Morten Homanns deltagelse i den nævnte tur. Jeg vil sige til fru Gudrun Laub, at det jo er helt i sin orden, at man lægger mere mærke til nogle af det andet køn end andre. Jeg synes måske, det er lidt upassende over for hr. Homann sådan at usynliggøre hans tilstedeværelse, men omvendt er det jo legitimt, og så bør man måske også undskyldte det, når det sker. Sådan kan man i hvert fald godt tænke.

Hvad angår SF's beslutningsforslag, ser jeg to niveauer i det. Det ene er jo den helt grundlæggende diskussion om, hvorvidt der overhovedet bør anlægges en første etape mellem de to ringveje. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der har Det Radikale Venstre fra starten haft det synspunkt – og har det sådan set stadig – at der er andre trafikale investeringer, som trænger sig en del mere på, og som vi hellere havde prioriteret end denne første etape af en eventuel Frederikssundmotorvej. Derfor ville vi selvfølgelig også i den ideelle verden gerne have koblet beslutningen om en første etape med beslutningen om resten af Frederikssundmotorvejen, når vi har fået lavet en supplerende VVM-undersøgelse af det. Hvis det så betyder, at man måtte vente 1 år på, at motorvej Ring 3 blev færdig for at kunne kombinere det og ikke få ekstraudgifter, så ville vi også have levet med det.

Som bekendt indgik vi et trafikforlig. Under det trafikforlig og i øvrigt stadig, kan vi høre på hr. Poul Andersens tale, var det et stærkt ønske fra flere politiske partier og fra Socialdemokratiet, der jo har nogle gamle forlig på det her, og som har presset stærkt på for, at vi kommer i gang med den her motorvej. I den situation har Det Radikale Venstre ikke været i stand til at forhindre, at vi går i gang med det her, men har accepteret det som en del af en større pakke, hvor der skete en masse gode ting, bl.a. også at vi fik undersøgt resten af Frederikssundmotorvejen bedre og ikke har taget nogen beslutning om dens gennemførelse endnu.

Det forlig står Det Radikale Venstre selvfølgelig ved, og derfor føler vi os forpligtet af det og vil selvfølgelig stemme for en første etape, da det er en del af forliget.

Men det andet niveau, som ligger i SF's og hr. Morten Homanns forslag, er jo så, hvordan den første etape skal bygges. Der vil jeg sige, at jeg faktisk synes, at vi har grund til at være meget taknemlige over for alle de folkelige grupperinger og kommuner, der har blandet sig fra starten og har gjort opmærksom på alle mulige og umulige løsninger og på den måde har bidraget til processen. Der er ingen tvivl om, at allerede nu er processen blevet mærkbart forbedret.

Os, der har været ude at diskutere det her på folkelige møder, har jo mødt det synspunkt hos flere af de her folkelige grupper og grupperinger og kommuner, at de stadig væk ikke synes, at de er blevet hørt godt nok i Vejdirektoratet, og de synes, at det er svært at komme i det, de kalder en reel dialog med Vejdirektoratet, altså hvor man ikke affærdiger dem på grund af mindre tekniske unøjagtigheder, for de er jo ikke professionelle folk, men de vil gerne i reel dialog, siger de.

Samtidig må jeg sige, at når man kigger på bunken af papirer og behandlinger af disse grupperes forslag fra Vejdirektoratet, vil det nok være en stor påstand at sige, at Vejdirektoratet ikke har brugt ressourcer på at forholde sig seriøst til de her forslag, for det er der ingen tvivl om at Vejdirektoratet har.

Så jeg er egentlig ikke ude i en disputation om, at den ene eller den anden part har ret, for jeg tror i og for sig, at alle har gjort sig meget umage. Men da vi under ingen omstændigheder når at få den her første etape i salen i denne folketingssamling og derfor har nogle måneder, og da jeg principielt synes, at det ikke er godt, hvis der er den følelse hos store grupperinger og folkelige grup-